

eZine of Modern Texts in Translation

June 2015

ioan es pop

translated into English by
MTTLC graduate students

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 146
June 2015

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLT
© The University of Bucharest

Poems by **ioan es pop**
translated into English by
MTTLT graduate students
Beatrice Ahmad, Alina Barbu,
Mădălina Bănuțu, Flavia Hemcinschi,
Anca Romete and Izabela Vașe

Text Reviser:
Mădălina Bănuțu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

June 2015

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Poems by

ioan es pop

Translated into English by

MTTLC graduate students

Beatrice Ahmad, Alina Barbu,
Mădălina Bănucu, Flavia Hemcinschi,
Anca Romete and Izabela Vațe

**Translation
Café**

June 2015

și cei din urmă vor fi cei din urmă

lumină cu vene aurii și groasă ca funia,

pe când stăteam pe oltețului n-ai venit
și nici în pantelimon nu m-ai vizitat vreodată,
deși te-am așteptat acolo șapte ani.
ai apărut acum, în 2007, în strada prevederii.
dar ești tu oare cea la care am râvnit atâta?

atârni din tavan groasă ca funia
dar nu cobori atât de mult încât
să te pot ajunge de pe dușumea.
ce mă fac, gălbioaro, că n-am scaun să urc
să-ți încerc metalul și împletitura?

o soră a ta luminează strada ziua-ntreagă
și până pe la patru după-amiaza li se dă tuturor,
chiar și acum, când decembrie e pe sfârșite.
însă tu nu ieși în stradă și nu apui

and the latter will be the latter

light with golden veins and thick as rope,

when I lived on oltețului you did not come
and in pantelimon you did not visit me either,
although I waited there for you for seven years.
you appeared now, in 2007, on prevederii street.
but are you the one I so longed for?

you hang from the ceiling thick as rope
but you do not descend so much that
I could reach you from the floor.
what am I to do, moneywort, I do not have a chair to climb on
to try your metal and braid?

one of your sisters lights the street all day long
and till four in the afternoon everyone can have it,
even now, when December is almost gone.
but you do not go out in the street and you do not go down

odată cu soarele. dar ce, parcă eu ies?
cum să ies când tu vii după atâția ani?
nu, mai bine stau cu tine,
zgribulit în pat, dar cu tine deasupra.

da, da, clatină-te și alintă-te
și nu coborî mai jos ăstea două-trei zile
cât sunt liber de anul nou. mâine
o să-ncerc s-ajung la tine de pe pat.
dar numai după ce mă bărbieresc și mă fac frumos.

psst! bat colindători la ușă, însă
nu vreau să te vadă. așa că
n-o să descui. însă mâine nu va mai
bate nimeni. mâine, după ce
mă bărbieresc și mă fac frumos,
mă ridic din pat pe vârfuri
și ne-ntâlnim acolo. în sfârșit.

bucla ta blondă, încheiată cu un nod
cât toate zilele, se va-ntuneca puțin,

at the same time as the sun. so what? I do not go out either.
how to go out when you are coming after so many years?
no, I would rather stay with you,
huddled up in bed, but with you above.

yes, yes, swing and cuddle yourself
and do not descend lower these two-three days
while I am free for new year. tomorrow
I am going to try and reach you from the bed.
but only after I shave and make myself handsome.

shhhh! carol singers are knocking at the door, but
I do not want them to see you. so
I will not unlock the door. but tomorrow
nobody is going to knock. tomorrow, after
I shave and make myself handsome,
I am going to stand up on the bed on my toes
and we will meet there. finally.

your blond curl, with a huge knot
at its end, will darken a little,

pentru că trupul este plin de zemuri,
dar tu ești lumină, ce dumnezeu,
odată ce-o să-l înfășori ca lumea,
toate lichidele din el se vor aprinde
ca becurile de pe bradul de crăciun din piața unirii.

ce zici? să las crăpată puțin ușa, să ne vadă
tot blocul? tot cartierul? tot orașul?
sigur că da. sigur că da. sigur că da.

for your body is full of juices,
but you are light, what on earth,
once you enwrap it well,
all its liquids will light up
as the christmas tree lights in piața unirii.

what do you say? should I leave the door open a crack, to be
seen
by the entire building? the entire neighbourhood? the entire
city?
certainly. certainly. certainly.

Translated by Beatrice Ahmad

**când eram mic,
visam să fiu și mai mic.**

mai mic decât masa, mai mic decât scaunul,
mai mic decât cizmele mari ale tatălui.
cât un cartof, atâta mă visam.
pentru că primăvara pe cartofi îi pu-
neau în pământ și gata,
până toamna nu-i mai necăjeau.

mă visam în cuib, printre ei,
dormind cu dulceață-n întuneric,
întorcându-mă pe-o parte și pe alta vara
iar apoi căzând din nou în somn.

și toamna să mă trezesc tot nedormit
și tot nespălat ca frații mei
și când să dea cu sapa-n noi, să sar deasupra
și să le strig: nu mai săpați, nu mai săpați,
căci vin acasă de bunăvoie,
dacă-n primăvară mă puneți la loc,

**when I was small,
I dreamt of being even smaller.**

smaller than the table, smaller than the chair,
smaller than my father's big boots.
like a potato, that is how small I dreamt myself.
because in spring, they put the potatoes
in the ground and that was it,
till autumn they were not disturbed any more.

I dreamt myself in the planting pocket, among them,
sleeping sweetly in the darkness,
turning on either side in summer
and then falling asleep again.

and to wake up in autumn still sleepless
and unclean like my brothers
and when it is time to dig us up, to jump above
and yell: stop digging, stop digging,
for I shall willingly come home,
if you put me back in spring,

și primăvara să fiu primul pe care
îl aruncă înapoi în cuib
și tot așa, să rămân să dorm mereu,
din cuib în pivniță și din pivniță în cuib,
ani mulți, neîntors și uitat.

and in spring I am the first one
to be thrown back in the planting pocket
and so on, to always stay and sleep,
from the planting pocket to the basement and from the
basement to the planting pocket,
for many years, deeply asleep and forgotten.

Translated by Beatrice Ahmad

îmi place camera ta, are uşă şi fereastră,

seara ai pe unde să intri, dimineaţa pe unde să ieşi,
poate n-ar fi rău să mă aşez şi eu puţin
pe patul tău şi să adorm.

ce zici? nu zici nimic. înseamnă
că e-n regulă. lasă, că nu mă
uit când te schimbi. şi nici nu-mi pasă
dacă ieşi în toiul nopţii şi începi
să baţi străzile. sunt foarte ostenită.
îţi mulţumesc că m-ai primit aici.

poate n-ar fi rău ca mâine dimineaţă
să te fericesc cu un ceai, ce zici?
dacă mi-ai spune măcar unde ții zahărul,
zău că în rest m-aş descurca grozav.

uf, e deja şase dimineaţa şi poate-ar trebui să te trezesc.
dar dacă tu pleci abia la nouă?
mor pe mine de somn. un ceas, doar un ceas

I like your room, it has a door and window,

in the evening you've a way in, in the morning a way out,
it might be best if I lie down a little
on your bed and sleep.

what say you? nothing. that means
it's all right. don't worry, I won't
watch you change. and neither do I care
if you go out in the night and start
wandering the streets. I'm exhausted.
thank you for receiving me here.

it might be best if tomorrow morning
I cheer you up with some tea, what say you?
if you told me at least where you keep the sugar,
I'm sure I'd do a good job of the rest.

ugh, it's already 6 a.m. and maybe I should wake you.
but what if you leave at 9?
I'm dying of sleep. an hour, just an hour

să dorm și eu. dar dacă nu pleci nici la nouă?
pentru că e deja nouă și tu tot nu te-ai trezit.
dacă pleci la 11? aha, deci asta era!
în felul ăsta totul se explică.

sau poate că ești liber toată ziua.
uf, trebuia să-mi dau seama de asta mai iute
și să ațipesc și eu puțin, pentru că nu găsesc
nici zahărul, nici ceaiul, deși am cotrobăit peste tot.

și acum nici nu mai poate fi vorba de ceai,
pentru că-i unu și tu n-ai mâncat, e două și n-ai băut,
e trei și de-acum unde să mai pleci
dacă aveai de plecat undeva?

tocmai mă gândeam la cină când mi s-a părut
că aud dinspre tine un oftat
și am năvălit în cameră, dar ce bine,
mi-a venit iarăși inima la loc:
tu dormi tot frumos și tot neîntors –
mă gândesc că poate nici mâine nu lucrezi,

to sleep. but what if you don't leave at 9 either?
because it's already 9 and you're not awake.
what if you leave at 11? aha, so that was it!
everything is clear now.

or maybe you're free all day.
ugh, I should've realized this sooner
and napped a little, because I can't find
the sugar, or the tea, although I've looked everywhere.

and the time for tea has already passed,
as it's 1 and you haven't eaten, it's 2 and you haven't drunk,
it's 3 and hence where could you go
if you had somewhere to go?

I was just thinking of dinner when I seemed
to hear a sigh coming from you
and I rushed into the room, but it's fine,
my heart can once again beat:
you still sleep, beautiful and unmoved –
I think maybe you're not working tomorrow either,

aşa că poţi să dormi cât poţeste.

te-aş fi trezit totuşi în seara asta
să vedem împreună cum coboară asfinţitul,
numai că ceru-i acoperit şi a-nceput
să plouă, aşa că mai aşipesc şi eu puţin,

pentru că mâine dimineaţă chiar trebuie să plec.
şi tu eşti atât de obosit. atât de obosit. atât de obosit.

so you can sleep to your heart's content.

alas, I would've woken you this evening
so we could've watched the sun's descent,
only the sky is covered and it's started
to rain, so I'll nap a little while longer,

because tomorrow morning I must leave.
and you are so tired. so tired. so tired.

Translated by Mădălina Bănuţu

când am auzit că va trece pe șoseaua noastră,

ne-am bulucit din bună-dimineăta
de-a lungul ei, pentru că nu se-ntâmplă
prea des ca unul precum el să treacă
pe o șosea ca asta de la noi.

ne-am pregătit de săptămâni întregi
pentru această unică-ntâlnire,
zile și seri și nopți și zile iar.
cum să nu treacă dac-a zis că trece?
doar nu l-am așteptat atâta-n van.

în prima zi l-am așteptat să treacă
plini de o voioșie fericită.
dar ea s-a scurs și el n-a apărut,
așa că seara nu ne-am dus acasă,
la șapte kilometri depărtare,

fiindcă a doua zi putea să treacă
și noi să n-apucăm să fim de față.

when heard that he would drive on our roadway,

we flocked early in the morning
across it, because it doesn't happen
very often for someone like him to drive
on a roadway such as ours.

we prepared for whole weeks
for such a unique meeting,
for days and evenings and nights and days once more.
if he said he would drive on, then he will
we haven't just waited in vain for so long.

on the first day we waited for him to drive on
we were alive with a happy cheerfulness.
but it flowed out and he never showed up,
so, in the evening, we didn't go home,
which was seven kilometres away,

because he could have driven on on the next day
and we wouldn't have gotten the chance to be there.

am stat deci peste noapte lângă drum,
convinși că doar o pură întâmplare
l-a-mpiedicat să treacă-n prima zi.

n-am fost mai norocoși nici într-a doua
și nici în cele care i-au urmat,
dar ne-am încrâncenat să nu plecăm.
în schimb, am poruncit să ni se-aducă
de-acasă tot ce se putea aduce.

am strămutat lângă șosea cu-ncetul
vite și porci și vinuri și copii,
cu gândul că nu poate să-ntârzie
la nesfârșit și că în dimineața
care urma desigur va sosi.

numai că într-o seară când și vite,
și vinuri, ba și pâini s-au isprăvit,
am hotărât să dăm din nou pe-acasă,
cu gând să ne întoarcem cu provizii
în toiul dimineții următoare.

thus, we stayed overnight on the side of the road,
convinced that only a pure coincidence intervened
and stopped him from driving on on the first day.

we weren't any luckier the next day
or the days which followed it,
but we insisted on not leaving.
instead, we demanded that we be brought
whatever could be brought from home.

we moved by the roadway little by little
cows and pigs and wines and children,
thinking that he can't be late
forever and that the next morning
he would, of course, come.

only that, one evening, when both cows,
and wines, and even the breads were finished,
we decided to go home again,
thinking of coming back with supplies
in the middle of the next morning.

și ne-am întors, ba chiar foarte devreme,
dar când ne-am arătat lângă șosea,
cei treji ne-au spus că el deja trecuse
și că trecuse-atât de dimineață,
încât nici nu-l putuseră vedea.

de asta, când am revenit acasă,
nu era casă unde ne-am întors
și ne-am mutat cu toții la șosea,
pe unde măcar trec din când în când
greoaie camioane prăfuite.

le salutăm redeșteptând speranța
că-ntr-unul dintre ele, într-o zi,
va trece el, cum a trecut pe vremuri
și în sfârșit îl vom putea zări.

and we did come back, quite early actually,
but when we showed up by the roadway,
those who were awake told us he had already driven on
and he had driven on so early
that they hadn't been able to see him.

this is why, when we returned home,
there wasn't a home to return to
and we all moved by the roadway,
where dusty heavy trucks
drive by every now and again.

we greet them, reawakening the hope
that in one of them, one day,
he'll drive on, as he had once
and so we will finally see him.

Translated by Izabela Vațe

Translation
Café

June 2015

în măcelăria ta mi-ar fi plăcut și mie să lucrez

măcar o dată pe săptămână, în ziua mea liberă,
dar nu în față, unde vinzi și unde
toți îmbracă halate și poartă mănuși,
mie îmi place în hala din spate, unde muștele roiesc
și unde, oricât te străduiești să îi extermini,
șobolanii mișună peste tot.

acolo, tăvălit pe câte-o halcă, să pot sta singur,
cu coatele în sânge animal,
să mă zgudui de plâns și să mă rog.
după opt ceasuri de rugăciune dintr-asta,
aș ieși afară cu ochi limpezi și surâzători

și șase zile după aceea aș fi blând ca un miel
și gata de orice sacrificiu,
fericit că în a șaptea zi mă pot întoarce
în măcelărie, printre hălci,

fiindcă numai din cauza cărnii te rogi

I would have liked to work in your butchery

at least once a week, on my day off,
but not in the front, where you sell and where
everyone wears white coats and gloves,
I like the back hall, where the flies swarm
and where, no matter how hard you try to exterminate them,
the rats crawl.

there, laying on a hunk of meat, I can be alone,
with my elbows soaked in animal blood,
I can cry uncontrollably and pray.
after eight hours of this kind of praying,
I would go outside with clear and smiling eyes

six days after that, I would be as gentle as a lamb
and ready to make any kind of sacrifice,
happy to return to the butchery, among meat hunks,
on the seventh day.

It's only because of the meat that you pray

și cu cât e carnea mai multă,
cu atât te rogi mai sfâșietor.

and the more meat there is,
the more heart-breaking your prayers are.

Translated by Izabela Vațe

**dacă nu mi s-ar fi repetat tot timpul că sunt
muritor,**

poate că n-aş fi murit. poate
aş fi înfiinţat o altă moarte.
poate o altă credinţă, oricât de mărunţă,
mi-ar fi fost destulă pentru a pluti.

dar am crescut, ca orice om îngrozit,
în religia morţii.
o moarte care nu vine din eşecurile noastre
ci dintr-o proastă deprindere,

din resemnarea că dac-ai învăţat să mori
e musai să mori.

numai că, ți-am spus eu, vere,
e puțin probabil să mori când mori:
o celulă ori poate mai multe
rămân să te frământă mult după aceea

**if I hadn't been told over and over that I am
mortal,**

maybe I wouldn't have died. maybe
I would have founded another death.
maybe another religion, no matter how small,
would have been enough to keep me afloat.

but I grew up, as any terrified man,
with the religion of death.
a death which doesn't originate in our failures,
but in a bad habit,

in the resignation that if you've learnt to die
you must die.

only that, as I told you before, cousin,
it is highly unlikely that you'll die when you die:
a cell or maybe several cells
remain to torment you for a long while after that

și abia când dispar, după cinci mii de ani,
te vei odihni, ticălosule.

and only after they disappear, five thousand years later,
will you have your rest, you sinner.

Translated by Izabela Vațe

luni de zile, auzind că circulă din nou,

am tot aşteptat tramvaiul 56
pe la mine prin pantelimon.
l-au aşteptat şi alţii, n-avea grijă,
însă nu a mai trecut pe-acolo.

pe urmă mi s-a spus că ar umbla
deviat prin vatra luminoasă.
am stat multe nopţi întregi degeaba,
tremurând în vatra luminoasă.

până când, într-o noapte, mi s-a părut că l-am prins.
era o noapte mai mult decât noapte.
se făcuse două şi eram
atât de treaz că picam din picioare
când mi s-a părut că îl aud.

venea cu o viteză nemaipomenită
şi, auzind cum dârdâie pe şine
de parcă ar fi fost muşcat de febre,

for months, having heard it was circulating again,

I had waited for tram 56
to come to my neighbourhood, to Pantelimon.
others had waited too, don't worry,
but it never came there again.

then I was told that it might circulate
on a deviated route in vatra luminoasă.
I had waited for many nights in vain,
shivering in vatra luminoasă.

till, one night, I thought I had seen it.
it was one of the darkest nights,
the clock had just struck two and I was
so awake that I was falling asleep standing up,
when I thought I'd heard it.

it was approaching with an incredible speed
and, as I heard it shaking on the tracks,
as if it were fever-ridden,

am crezut întâi că e mașina de gunoi.

numai că nu apărea de niciunde
și, când am plecat, am plecat cu convingerea
că fusese tocmai tramvaiul aiurit
pe care-l căutam pe toate șinele.

nu m-am mai trezit în noaptea următoare,
că eram beat-mort, dar în a treia
l-am auzit din nou și-am alergat
din rășputeri spre vatra luminoasă.

și-atunci am văzut ce trebuia văzut:
nu era nici tramvai, nici mașină de gunoi,
era o porcărie cu far deșirată pe șine,
o caravelă de bale și muci.

am coborât pe linie să văd mai bine:
avea ochi de bivol, însă nu era
nimic din ce crezusem pân-atunci.
stătea la patruzeci de metri depărtare

I initially thought that it was the garbage truck.

only that it wasn't coming into sight
and, when I left the tram stop, I left convinced
that it had been precisely the wrongheaded tram,
which I had been trying to find on all tram-tracks.

I wasn't able to wake up the following night,
because I was dead drunk, but on the third night
I heard it again and I ran
as fast as I could towards vatra luminoasă,

and then I saw what needed to be seen:
there was neither tram, nor garbage truck,
it was a head-lighted abomination, rambling on the tracks,
a caravel full of drool and snot.

I went onto the tram-tracks to have a better view:
it had the eyes of a buffalo, but it wasn't like
anything I had thought it would be.
it was standing forty meters away from me

și sforăia pe loc din răsputeri.

pun mâna-n foc că mă ura, fiindcă
l-am văzut pornind, dar n-a pornit
ca blândul animal mecanic cu vagoane,
ci cu-o iuțeală nemaîntâlnită.

ei bine, la viteza cu care își dăduse drumul,
în nici patru secunde m-ar fi strivit:
o murdară bucată de carne și terci
ar fi rămas ca amintire a ființei mele
pe trecerea de pietoni.

dar nu. el venea cu atâta putere
încât rămăsese-ncremenit pe loc.
n-o să uit niciodată așteptarea aceea
și nici spaima că se va opri de-și va da drumul.

pornise brusc, cu nările sforăitoare,
cu farurile ațintite-asupra-mi,
venea ca un tăvălug pe toată strada,

and making a banging noise without moving.

I can lay a bet that it hated me, because
I saw it take off, but it didn't take off
like a gentle mechanical animal with rail-cars,
but with a speed I'd never seen before.

well, with the speed with which it took off,
in less than four seconds, it would have crushed me:
a dirty chunk of meat and gruel
would have remained scattered on the crosswalk
as a reminder of my existence.

but no. it was coming towards me with such a high speed
that it seemed to have remained frozen on the spot.
I will never forget that feeling of expectation,
nor of fear that it would stop once it started.

it had started moving briskly, with its banging nostrils
and its headlights pointed at me,
it was coming towards me like a steamroller on the street,

dar rămăsese tot acolo, nemișcat,
deși prinsese o viteză de neînchipuit.

cum însă era singurul tramvai spre momfa,
nu puteam să-l ratez.

yet it had stood in its place, unmoving,
even if it had picked up an unimaginable speed.

as it was the only tram which was going to momfa,
I couldn't miss it.

Translated by Izabela Vațe

**de când mă știu, aceste grâne se coc numai în
amurg.**

la seceriș, tulpinile lor sunt vinete,
iar spicul e bolnav și mistic.
ai zice că prin boabe tușește un tuberculos,
într-atât sunt de tumefiate.

pâinea însă e gustoasă, iar copiii o înfulecă iute.
până la doisprezece ani, n-am văzut la ei vreun simptom.
după doisprezece însă, o paloare pe care
o păstrează până înspre douăzeci
pare să spună c-au mâncat prea multă
și că bine nu a fost deloc.

dar apoi copiii, care nu mai sunt
de-acum copii, încep deodată să strălucească
și nimic nu-i mai oprește
să ajungă înspre patruzeci,

însă nici noi nu mai suntem tineri de-acum

**within my remembrance, these crops ripen
only during twilight.**

at the time of harvest, their stalks are purple,
and the wheat ear is sick and mystic.
you'd think that a phthisic is coughing through the grains,
they are that tumid.

the bread is still tasty, and the children are gobbling it up.
I hadn't noticed any symptoms until they turned twelve.
but, after they turned twelve, their skin took on a pallor
which remained till they were about twenty
and it seems to say that they had eaten too much
and that it hadn't been good at all.

but then the children, who are no longer
children now, have suddenly started to shine
and nothing has been able to stop them
from reaching the age of forty,

but we are no longer young from now on

și când noi, ăștia care nu mai suntem tineri,
îi astupăm sub lan, o facem pentru că
nu putem renunța nici măcar o zi la grâul și la pâinea asta,
singura din care ne-nfruptăm pe săturate.

and when we, these who are no longer young,
bury them under the wheat field, we do it because
we can't give up, not even for a day, the wheat and this bread,
the only kind on which we can gobble freely.

Translated by Izabela Vașe

spui că vom învia cu trupul și ne vom întoarce

you say we'll raise from the dead and return

toți pe la casele noastre, așa că înainte
de-a pleca trebuie să lăsăm lucrurile în rânduială,
pentru că așa cum le vom lăsa le vom și regăsi.
să ne grăbim, deci, vremea este aproape.

all of us to our homes, so before
departing we must leave things in order,
because as we leave them so shall we find them.
let us hurry, then, the time is nigh.

eu pot zice că sunt pregătit. las casa curată lună,
o groază de bucate-n pod, vitele țeșălate și hrănite,
în pivniță vin mult și bun, curtea plină de orătănii,
chiar și niște bani la teșcherea, ba poate
până atunci voi reuși să-mprejmuiesc cu gard
toată curtea și grădina și pământurile pentru arătură.

I can say I'm ready. I leave the house spick and span,
loads of food in the attic, the cattle groomed and fed,
in the cellar good wine and plenty, the yard full of fowls,
even some money under the mattress, maybe
till then I might even manage to fence
the whole yard and garden and ploughing lands.

pot zice că mă voi întoarce la toate de-a gata.
voi tăifăsuși și mă voi desfăta cât va fi ziua de lungă.
dar dacă pe pârâul din spatele casei
va curge și-atunci sânge ca și-acum?

I can say I'll return to everything done.
I'll bat the breeze and splurge all day long.
but what if in the creek behind the house
blood will run as it does now?

Translated by Mădălina Bănuțu

Translation
Café

June 2015

glossă

când te ferești, ferește-te de tine. nu bea băutura care-ți face bine. nu mânca nimic din ce îți place. iubește numai ce disprețuiești. când e vară, îmbracă paltonul. nu visa. du-te la bal ca la spital. stinge țigarea.

n-avea grijă de ziua de mâine, e tot cea de ieri. bate capul să-nțeleagă fundul. deprinde-te cu neființa, se naște odată cu tine, e tot a ta. nu dormi. nu te trezi. când nu dormi, stinge-n tine setea de-a fi om. stinge țigarea când pleci. deplânge doar ușorul, nu și greul. stinge țigarea.

adu-ți aminte că ai dispărut deja ieri. stinge țigarea mai iute. iartă răul celui care-ți face bine. pune-ți-l paznic pe cel ce te fură. râde când îți sare sângele pe gură. umple cu absență locul în care ești așteptat. papă lapte. stinge țigarea. fă-te singur și străin pentru cel care-ți cere tovărășia. dezi-te și de adevăr, și de minciună.

gloss

when you recoil, recoil from yourself. don't drink what's good for you. don't eat anything that you like. love only what you despise. when it's summer, wear your coat. don't dream. go to the prom as if you were going to the hospital. put out your cigarette.

don't worry about tomorrow, it's the same as yesterday. *bate capul să-nțeleagă fundul.* get used to death, because it's born with you, it's yours. don't sleep. don't wake up. when you're not sleeping, quench your thirst for being human. put out your cigarette when you leave. deplore only ease, and not hardship. put out your cigarette.

remember that you already disappeared yesterday. put out your cigarette faster. forgive the bad of those who do you good. make watchmen those who steal from you. laugh when blood bursts from your mouth. fill with your absence the place where you are awaited. you piker. put out your cigarette. become a stranger to those who ask for your company. repudiate truth, and lying.

ca să nu fii ucis, arată-te gata să mori. stinge țigarea. disperă
speranța. spune-i lui vărui-tu că-mi datorează cinci sute. nu uita
că toate s-au făcut în lipsa ta. deci spune-i să-mi aducă banii cel
târziu poimâine. deci poți oricând dispărea.

teme-te de noroc. descoperă-te când ești gol. acoperă-te când
ești plin. stinge țigarea. nu te simți întreg câtă vreme te afli în
trup. când dispari, dă erată. bea mult. sau nu bea mult.
fumează. sau stinge țigarea. obișnuiește-te cu neadevărul
adevărat.

dacă-ți vine să urli, ține-ți țipătul sub glotă până se face dulce ca
mierea. leapădă-te de tot ce îți pare că știi. învață să nu știi.
luptă pentru contra ta. fă-te că ești mereu altcineva și într-o zi
vei chiar fi. stinge țigarea.

ca să nu birui vreodată, aliază-te cu cei slabi. la amiază, spune-ți
că s-a-ntunecat deja. pe cei care-ți sunt datori plătește-i să-ți
amâne plata. îndulcește ceaiul cu fiere. trage perdelele. stinge
țigarea.

in order not to get killed, prepare to die. put out your cigarette.
don't hope for the best. tell your cousin that he owes me five
hundred. don't forget that everything was made in your
absence. so, tell him to bring me my money no later than the
day after tomorrow. so, you can disappear whenever you want.

fear luck. find yourself when you are naked. cover yourself
when you are full. put out your cigarette. you don't feel whole
as long as you depend on your body. when you disappear, *dă*
erată. drink a lot. or don't. smoke. or put out the cigarette. get
used to the true untruth.

if you feel like screaming, keep your scream locked between the
glottis until it gets sweet like honey. cast aside everything you
think you know. fight for your opposite. always pretend you're
someone else and, one day, you actually will be. put out the
cigarette.

in order not to win, make allies with the weak. at noon, tell
yourself that it has already gotten dark. pay those who owe you
money to postpone the payment of the debt. sweeten the tea

acum, că am rămas doar între noi, să recunoaştem că de fapt nu
suntem doi. eu sunt nimeni, tu eşti nimeni, suntem de o singură
fiinţă. hai, iute, să ne rugăm cu credinţă.

deci îngenunchează, aprinde-ţi ȳigarea, dă drumul la radio şi
începe rugăciunea: „este frig, nimeni veghează deasupra-ne,
aici încetează emisiunea”.

with bile. draw the curtains. put out the cigarette.

now that it's just the two of us, let's admit that we are not
actually two people. I am nobody, you are nobody, we are both
part of a single being. Come, quick, let us pray with faith.

so kneel, light your cigarette, turn on the radio and begin your
prayer: “it is cold, no one is watching over us, here the
broadcast ends. “

Translated by Izabela Vaŧe

pe vremea când era spurcată de alcooluri,

înfășată în haine sărace și umilită de neajunsuri,
carnea mea era religioasă.

poate nu arăta atât de tânără ca acum,
când pielea s-a întins pe ea atât de bine,
dar am cunoscut cu ea spaime pe care
alții nu le vor cunoaște și fericiri nepermise
la care alții nici nu pot visa.

ar trebui să mai pornesc o dată cu putere
împotriva-mi, să renunț încă o dată
la tot și la toate, să decad din nou
ca pe vremuri, măcar pentru dramul de oroare
cu care mi-am răscumpărat de fiecare dată darul.

pentru că eu de fapt nu vreau să am deloc ceva,
nici să înaintez dacă pornesc,
ci doar să aud cum îmi clănțâne dinții
și cum îmi zborșește sângele pe nas,

when it was fouled by alcohol,

swaddled in cheap clothes and humiliated by failings,
my flesh was religious.

maybe not so young as it looks now,
when the skin has stretched over it so well,
but I've known with it fears that
others will not know and forbidden joys
that others can't even dream of.

I should start once more with strength
against myself, to denounce yet again
everything, to unravel again
as before, at least for the grain of horror
with which I've ransomed my gift each time.

because I, in fact, don't want to have anything at all,
nor to advance if I start,
but only to hear how my teeth chatter
and how my nose squirts blood,

cum dârdâi vlăguit și mă ascund.
dar asta nu pentru că nu vă seamăn,
ci doar pentru că eu numai așa mă pot ruga.

*

dumnezeu știe că-s un om pierdut, dar nu mă plâng
că-s pierdut, ci că într-o bună zi
am avut noroc. și n-a fost un noroc atât de mare
încât să-mi ia mințile, dar după aceea
am încheiat-o cu răul gras și gros care-mi dădea putere.
iar micul nenoroc în care mă scald de atunci
nu mai e nenorocirea grea și adevărată
care m-a făcut odată om.

mă descompun încet, la foc mic,
fără cutremurări și revelații.
de când trăiesc așa, între nefericiri domestice,
nici moartea nu mă zguduie ca pe vremuri,
iar gâtlejul meu, exersat pentru urlet,
picioarele butucănoase pregătite pentru o călătorie
pe care numai astfel de picioare o pot duce la bun sfârșit

how I shiver weakened and hide.
but not because I don't resemble you,
but just because that's the only way I can pray.

*

god knows I'm a lost man, but I don't complain
of being lost, but that one day
I had luck. it was not so great a luck
to reduce me to madness, but after that
I gave up the high and mighty evil that gave me strength.
and the small ill luck in which I bathe since then
is no longer the heavy and true misfortune
that long ago made me human.

I decompose slowly, simmering,
without shudders or revelations.
since living like this, between domestic sorrows,
not even death troubles me as before,
and my throat, trained for shouting,
the gnarled legs ready for a journey
that only such legs can bring to a close

nu mai fac doi bani. nu anii, nu respirația
mă împiedică de la drum,
ci mîzga mărunță în care mă împotmolesc
cu oarecare plăcere, amăgirea că am ajuns cât de cât undeva
și trufia prostească de a râde de parcă
aș fi scăpat de cel mai rău dintre rele,
când adevărul și viața tocmai acolo se aflau.

*

viața mea a mers prost, dar nu mă cred
un om pedepsit, ci mai degrabă
doar nepedepsit îndeajuns.
și cred că n-am râvnit prea mult când am visat
că voi îmbrăca o sutană și voi face sub ea
tot răul din lume,

un soi de popă în pîntecele căruia
dospesc alcooluri vrăjmașe,
popă cu un ochi de bou, mare și alunecos,
care se scurge după femeia altuia
și în timp ce predică suduie de mama focului,

are good for nothing. not the years, nor the breath
prevent me from departing,
but the petty slime in which I sink
with some pleasure, pretense that I got somewhere
and the inane conceit of laughing as if
I had escaped the worst of the worst,
when truth and life were precisely there.

*

my life went downhill, but I don't see myself
as a punished man, but rather
just unpunished enough.
and I don't think I craved too much when I dreamt
of wearing a cassock and doing under it
all the evil in the world,

a sort of priest in whose belly
smoulder enemy spirits,
priest with a bull's eye, large and slippery,
that follows after another's woman
and while preaching curses to high heaven,

iar apoi se întoarce acasă sub pod,
își îmbracă zdrențele de toată săptămâna,
cade în genunchi și hohotește,
știind că nimeni nu poate fi iertat.

and then returns home under the bridge,
wears it's week-long rags,
falls to his knees and wails,
knowing that no one can be forgiven.

Translated by Mădălina Bănucu

Translation
Café

June 2015

pantelimon 113 bis

autobuzele umblă pline cu morți.
dimineața, în stația din fața blocului
morți osteniți așteaptă autobuzul 101.

la cinci după-amiaza,
aceiași morți se întorc de la serviciu.
răsufală ușurați și suie cu liftul
fiecare în sicriul lui, unde vara asta
n-a fost pic de răcoare.

am avut norocul să nimeresc într-un bloc
unde toți sunt morți. am și eu
sicriul meu, la etajul cinci. sosesc
mai târziu decât ceilalți. asta nu înseamnă însă
că sunt mai viu. lucrez doar mai mult.
iar afară trebuie să par că trăiesc și am treabă.
doar că lucrez neglijent, dorm prea mult,
sunt absent, nu vorbesc, beau în grabă.

pantelimon 113 bis

buses go about filled with the dead.
morning, in the bus-stop in front of my building
the tired dead await the 101 bus.

at five in the afternoon,
the same dead return from work.
breathe easy and get into the lift
each in his coffin, where this summer
there was no sign of shade.

I had the luck of ending up in a building
where all are dead. I have
my own coffin, on the fifth floor. I arrive
later than the others. though that doesn't mean
I'm more alive. I just work more.
and outside I have to seem like I'm living and busy.
only I'm careless at work, sleep too much,
am absent, don't speak, drink in a rush.

stau cu gândul să plec. mă grăbesc s-ajung acasă
măcar înainte de doisprezece noaptea, când
raclele se răcoresc, moartea devine tihnită
și nu mai e nimic de văzut pe pământ.

atunci încep să mă rog. cu cât mă rog cu atâta
spaima se face mai densă, răul mai mistuitor.
dar de aici din iad ce strălucitor pare cerul
chiar și în nopțile cu nori.

await with thoughts of leaving. rush to get home
at least before midnight, when
shrines cool down, death is at leisure
and there's nothing more to see on earth.

then I begin to pray. the more I pray the more
fear becomes thicker, evil more searing.
but here in hell how bright seems the sky
even in cloudy nights.

Translated by Mădălina Bănuțu

ți-am spus să te ferești de dimineți,

soarele lor crud nu e pentru noi.
iar soarele închis și greu al lumii noastre
abia mai aburește orizontul. suntem
la începuturile altei lumi și altor sori.

ai rămas singur. e bine. ai tot trecutul la îndemână.
ai văzut răul cu ochi mari și te vei vindeca.
într-o zi ai să-nțelegi că tot ce strălucește
îți aduce moartea mai aproape.

serile, în schimb, aici or să-ți placă:
ești în vremea lumilor livide,
jumătate umbră, jumătate necunoscut.
fii binevenit, aici viitorul
aproape-a trecut.

I told you to be wary of mornings,

their harsh sun is not for us.
and the closed heavy sun of our world
barely mists over the horizon. we are
at the beginnings of another world and other suns.

you're alone. that's good. you've the past at your disposal.
you've seen the large-eyed evil and you'll recover.
one day you'll understand that all that shines
brings your death closer.

instead, you'll like the evenings here:
you're in the time of livid worlds,
half shadow, half unknown.
welcome, the future
has almost passed here.

Translated by Mădălina Bănuțu

Translation
Café

June 2015

**de partea asta nu mai este decât râul. am văzut
adesea**

prăbușindu-se în el o sumedenie de inși împăcați,
pentru care, în zilele sumbre, cu soare prea mult,
nu mai era niciun fel de scăpare.
fac în genunchi două-trei tăieturi până-n os
și mă uit. fac treaba asta de mic.
pielea picioarelor e plină de ochi închiși.

vin aici numai când întunericul e-n toi.
celălalt mal, care cel mai adesea
e înșurubat în ceață, îi trage la sine numai pe dispăruți.
nu trec niciodată. stau pe marginea asta
și adulmec malul celălalt.

mă aduc aici de ani buni. creștez în genunchi
ochi mari și mă holbez la insul de dincolo
care precis se uită și el dincoace noapte de noapte
cu genunchii înțesați de creștături.

**on this bank there is nothing else but the river.
often, I've seen**

a lot of contented guys collapsing in it,
for whom, in the somber days, with too much sunshine,
there was no other way out.
I get two, three cuts on my knees, right to the bone
and then I look at them. I've done so since I was a child.
the skin on my legs is full of closed eyes.

I come here only when there is utter darkness.
the other bank, which, most often,
is shrouded in fog, attracts only the ones who've disappeared.
I never cross. I stay on this bank
and smell the other one.

I've been bringing myself up here for years. I cut my knees
with big eyes and stare at the guy over the river
who must be looking over the stream, night after night
with knees all full of cuts.

acolo pot fi asasinate și împerecheri cumplite.
aici însă nu se întâmplă nimic.
ce m-aș face fără râul ăsta care taie
orașul în două, fără podul peste care n-am pășit vreodată
deși fiecare mușchi e pregătit
pentru ziua când vom trece împreună?

deocamdată însă răbdare, mare răbdare,
pentru că noaptea trecută l-am auzit gemând.
după ani și ani de când îl urmăresc,
podul a-nceput să se vaite.
poate ceața e prea grea, poate auzul meu s-a subțiat atât de
mult
încât aude celălalt mal prăbușindu-se
cu mult înainte de-a se prăbuși.
sau poate a venit meșterul și atunci e limpede.

nu mă mișc, dar, atenție, picioarele au pornit.
tropăitul lor e mai rece și mai adânc decât trăsnetul.
de pe malul opus, celălalt a pornit și el.
apele s-au ridicat cu pod cu tot și l-au făcut fărâme.

horrendous couplings could also be murdered there.
but here instead, nothing happens.
what would I do without this river that slices
the city in two, without the bridge which we've never crossed
although each muscle is ready
for the day when we will cross it together?

but, for the moment, patience, lots of it,
because the other night I heard it moaning.
after years and years of following it,
the bridge has started to whine.
maybe the mist lies too heavily, my hearing may have
weakened so much
that it can hear the other bank collapsing
long before it even collapsed.
or maybe the master came and then all is crystal clear.

I don't move, but, beware, my feet have started off.
their cold trample is colder and deeper than lightning.
from the opposite bank, the other person has started off, too.
the waters rose along with the bridge and made it all crumbles.

abia acum cine trece trece cu adevărat:
fără să trebuiască să dea cuiva seamă
și fără să lase vreun semn c-a plecat.

only now those who cross over shall do so for real:
without the need to explain themselves to someone
and without any sign indicating their departure.

Translated by Anca Romete

Translation
Café

June 2015

**nu-mi amintesc deloc de vremea cînd
m-a născut dar**

din grabă m-a născut drept în lumea cealaltă.
acum se străduiește să par viu, să sufăr mai puțin,
îngrămădește-n jurul meu mobilă și durere,
pereți de moloz care speră ea să mă-mbrace-ntr-o zi,
ca să par și eu din lumea asta.

nu mai tremur acum cu pielea dar tremur acum
cu pereții și tremur de parcă n-aș avea
decît o cămașă subțire și udă lipită de spate.

și gazda mea a băgat și ea de seamă
că tremur, pentru că tremur cu pereții casei lui
și într-o zi o să mă dea și de aici afară
pentru că sudoarea iese deja prin tencuială
și șiroiește-n încăperea lui.
dacă aș fi avut și speranță, pivnița asta de la mansardă,
pijamaua asta jilavă din cărămidă și var,
de mult s-ar fi prăbușit peste mine, zău așa.

**I don't remember at all when
I was born but**

it was out of haste that I was born straight in the other world.
now it strives to make me look alive, to suffer less,
it clutters around me furniture and pain,
debris walls which it hopes might cover me one day,
so I could look part of this world.

I no longer tremble with my skin, but I am trembling now
with the walls, shaking as if I didn't have
but a thin wet shirt on me, glued to my back.

and my host also noticed
my trembling, since I tremble with the walls of his house,
and one day he will kick me out of here, too,
because my sweat already pours through the plaster
and streams now in his room.
if I had had hope too, this dungeon in the loft,
this wet pyjamas of bricks and lime,
would have long collapsed over me, really.

trebuie să chem un doctor, zău,
sînt atît de umed încît trebuie trecut prin foc.
nu întîmplător, ca să poată dispărea,
grecii i-au inventat pe romani.

I really must call for a doctor,
I am so wet that I must be passed through fire.
not by chance, so they could disappear,
the Greeks invented the Romans.

Translated by Anca Romete

Translation
Café

June 2015

cititor infidel, prietenul nostru s-a scufun-

dat într-o nepăsare doar vecină cu viața.
la 36 de ani, nu e ușor să admiti
că tu și el vă puteți spune pe veci adio.

deși vecina de jos spune că atunci când trage apa
curge sînge. mă rog, s-a mai întîmplat:
am zăcut odată o săptămînă întreagă n-a știut nimeni,
sîngele a bătut la gazda mea în ușă
întrebînd dacă e voie, unghiile mele
s-au înfipt în pereți, aveam degete puternice,
îmi vîrîsem unghiile-n palme, să nu iasă, dar s-au
înfipt în palme și din palme în pereți,

și acum, ca și atunci, cititor infidel,
unghiile au intrat prin tencuială,
vecinul meu a tresărit, m-am chinuit o lună să le
smulg de acolo, dormisem prea mult,
întotdeauna după o moarte ca asta
mă culc devreme și dorm mult.

unfaithful reader, our friend has drown-

ed in a disinterest akin only to life.
at 36 years old, it's not easy to admit
that you and he can say goodbye for eternity.

although the neighbour downstairs says that when she flushes the
toilet
blood pours. tell, it happened before:
once I lay an entire week in bed and nobody knew,
the blood knocked on my host's door
asking if it's allowed, my nails
stuck in the walls, I had strong fingers,
I'd hid my nails in my palms lest they should go out, but they got
stuck in my palms and, from there on, in the walls,

and now, as then, unfaithful reader,
the nails went through the plaster,
my neighbour flinched, I struggled for a month to
pull them out of there, I'd slept too much,
always after a death like this
I go to bed early and sleep a lot.

Translated by Anca Romete

n-am să-ți iert niciodată această infirmitate,

acest deget pe care trebuie să-l ascund îndărătul creionului
și care a crescut fără oprire zi de zi, m-a
pîndit ani la rînd, m-a ascultat c-o sete oarbă,
a supt din mine frumusețea, adevărul și viața.

acum schimb lemnul creionului de la o săptămînă la alta.
cioplesc trunchiuri tot mai groase, ca să pot ascunde
degetul ăsta care crește nemilos împotriva-mi,
tot mai gros, mai amenințător.

și poate într-o zi mîna n-are să mai poată ține
scîndura uriașă îndărătul căreia va trebui să-l ascund
și atunci nădăjduiesc că se va prăbuși peste el și-l va
sugruma și sper atunci să-l aud sufocîndu-se,
să-i văd sîngele cum sare de sub unghie ca dintr-o gură căscată,
mărturisind că el era adevăratul tău întîi născut.

I will never forget you for this infirmity,

this finger that I'm supposed to hide behind the pencil
which grew up incessantly day after day, spied
on me for years, listened to me with a blind thirst,
sucked out of me the beauty, the truth and the life.

now I change the wood of the pencil weekly.
I carve thicker and thicker trunks, so I can hide
this finger that grows up ruthlessly against me,
thicker and more menacing.

and one day the hand may not be able to hold
the giant plank behind which I'll have to hide it
and then I hope it will collapse over it and it will
strangle it and I hope to hear it then choking,
see its blood squirting from under the nail as if from a gaping
mouth,
confessing that it was the true first born.

Translated by Anca Romete

Translation
Café

June 2015

**eu acum vorbesc de sub unghii.
ele au crescut deja**

nemăsurat de mari, poate mai mari decât capacele de la sicrie.
precis au intrat iar prin pereții vecinului, poate că îl
acoperă și pe el acum, de acum chiar că-mi
va fi cu neputință să mă mai rog, să-mi
împreunez măcar mâinile, de ce mă trezești
atît de devreme? abia am murit.
eram atît de ostenit aseară.

**I'm now talking from under the nails.
they have already grown**

inordinately long, even longer than coffins' lids.
they must have gone through the neighbour's walls again,
maybe they
cover him too, now, so it will be truly
impossible for me to pray any longer, to
bring my hands one in another, why do you wake me up
so early? I have just died.
I was so exhausted last night.

Translated by Anca Romete

**trebuie să fi râs mult aseară,
pentru că dimineață**

aveam gura plină de sânge. și toată ziua de azi
mi-a mers neobișnuit de bine,
cu doar rare presimțiri și cu o mare poftă de viață,
cum de puține ori am avut.

firește, la un moment dat mi s-a părut și mie că aud
în bătaia inimii o oarecare delăsare,
dar o delăsare meritată, ca după un război câștigat.
asta mi-a făcut mare bine, să ne odihnim în sfârșit amândoi,
inima mea și cu mine.

și în ziua asta am avut în plus și norocul
unei iubiri neașteptate, pe care n-a mai trebuit să o câștig.
și prietenii mei au fost și ei nemăsurat de atenți și deschiși.
n-aș fi crezut că am atîția prieteni, atîta noroc într-o
singură zi la o singură masă.

**I must have laughed a lot last night,
because in the morning**

my mouth was full of blood. and all day long
all went unusually well for me,
with only rare hunches and a great appetite for life,
as only rarely I've ever had.

of course, at a certain point it seemed to me that I heard
in the beat of my heart a certain laxity,
but one well deserved, as after a won war.
this did me great good, so let's finally both rest,
my heart and I.

this day, too, I also had the luck
of an unexpected love, which I no longer had to win.
my friends, too, were extremely attentive and open-minded.
I wouldn't have believed that I had so many friends, such good
luck in
one single day at one single table.

nu știu, zău, poate ar fi trebuit să fiu din clipa aceea
ceva mai atent, poate ar fi trebuit să am mai multă grijă.
pentru că n-am mai avut de a face cu asta.
poate n-ar fi trebuit să rîd atîta, poate ar fi trebuit să pun
ivărul la ușa și să-nchid fereastra.

I don't know, really, maybe I should've been from that moment on
a bit more attentive, maybe I should've been more careful.
and that is because I've never had to deal with something like this.
maybe I shouldn't have laughed so, maybe I should've put
the lock on the door and closed the window.

Translated by Anca Romete

popescu. o privire spre viitor...

într-o zi vei fi nume de stradă, popescu,
și nu cred c-o să-ți convină să te calce
toți în picioare atunci. ba poate
vor face pe strada cu numele tău o piață de alimente, popescu,
or să arunce pe jos legume și resturi stricate, le vor
strivi sub tălpi toată ziua, zeama lor acră
are să se scurgă prin asfaltul cu numele tău
și nu cred că îți va conveni, popescu.

ba poate vor începe să sape o linie de metrou,
o vor trage adânc prin inima ta, de-a lungul
șirei spinării, până înspre calea văcărești.
mai mult: or să ți se ușureze țigăncile pe garduri,
or să te-njure șoferii șomerii docherii gunoierii
când se vor împletici pe strada ta. or să scuipe noaptea peste tot.

când vei fi nume de stradă, popescu, în pământul tău
vor începe să-și îngroape propriii morți. cine se va gândi
că scobesc în tine ca să-i facă loc celui plecat?

popescu, a look into the future...

one day your name will be given to a street, popescu,
and I don't think you'll like being trampled
on by everyone. or maybe,
they'll build a market on the street with your name, popescu,
and throw down vegetables and rotten debris, they will
crunch them under their feet all day long, their sour juice
will be pouring on the concrete bearing your name
and I don't think you'll like it much, popescu.

or maybe they will start digging for a subway line,
they will thrust it right through your heart, all along
the spine, up to văcărești street.
more than that: gipsy women will pee on your fences,
the drivers, those on dole, the dockers, the dustmen will cuss
when they'll wobble on your street. they'll spit all over at night.

when you'll be a street name, popescu, in your own land,
they will start burying their own dead. who will think
that they carve inside you in order to make place for the one

iar dacă va fi cutremur, închipuie-ți ce jale și ce
neodihnă și de câte ori vor scormoni în tine
și cât vor blestema pământul cu numele tău, zău,
nu știu pentru ce ne chinuim atîta să ajungem
nume de străzi pentru alții, popescu.

who's just died?

and if there will be an earthquake, imagine what grief and what
lack of sleep, and how many times they will dig into you
and how much they will curse the land with your name, really,
I don't know why we struggle so much to end up
street names for others, popescu.

Translated by Anca Romete

**m-am ferit de ea de parcă, fugind,
aș fi putut scăpa.**

dar i-am cunoscut pereții copti de ură ca de o igrasie străveche
și tavanele mustind și dușumeaua cutremurându-se de ură
și vecinii pîndind pe la ferestre, să vadă ce se mai întîmplă la
noi.

patru generații au urît aici continuu, nimeni nu i-a scăpat.
la noi în casă, ura ține și acum loc de icoane,
de mîncare și de băutură. fără ură,
duminica se scurge turbure ca leșia.

la început n-a fost, poate, decît ura celui
lipsit de dragoste, dar mai apoi, la cei ce au urmat,
a devenit o ură firească, un
sentiment al casei, titlul nostru de noblețe
și de la o vreme nimeni dintre-ai noștri nu și-a mai luat tovarăș
decît pe acela pe care-l putea urî cel mai mult.

seara, mai ales, cînd sfîrșitul e-aproape,

**I avoided it as if, by running,
I could have got away.**

but I knew its walls ripe with the hate of an ancient dampness
and the ceilings leaking and the floor quaking with hatred
and the neighbours lurking at the windows, to see what happens
in our house.

four generations have hated in here incessantly, no one escaped it.
at our house, hatred acts like a replacement for icons,
food and beverage. without hatred,
Sunday pours over as turbid as lye.

in the beginning it was, maybe, just the hatred of one
deprived of love, but later, for those that followed,
it became a natural hatred, a
homely feeling, our title of nobility
and for some time now none of us has taken any comrade
but the one that he or she could hate the most.

especially at night, when the ending is close,

ura se cuibărește în hainele pentru somn, sîngeră în așternut,
toată noaptea ne răsucim de pe o parte pe alta
cu ochii țintă în întuneric la patul celuilalt.

copiii au învățat deja și ei asta, știu că nimeni nu doarme,
ascultă cu timpanele bulbucate de încordare cum se tîrîie ura,
cu zgomot de păianjen greoi, de la un pat la celălalt.
acum se înghesuie unul în altul și se cutremură și dinspre ei
vine un proaspăt miros de jilăveală înghețată.

asta însă doar cîteva luni, doi-trei ani cel mult, după care
sîngele lor
se întunecă și ura coboară în ei o trufie mohorîță
și atunci îi recunoaștem drept ai noștri.

cînd m-au născut, m-au născut pentru asta:
să duc ura mai departe, să o arunc în copii –
eu nu contez, nici unul din noi nu contează,
contează doar ura pe care o trecem dintr-unul în altul.

ne însurăm din ură. facem copii din ură.

hatred nestles in its bedtime garments, bleeds between the sheets,
all night we turn from one side to the other
with our eyes focused in the dark to the other's bed.

the children have already learned it, know that nobody sleeps,
listen with their eardrums swollen by strain how the hatred
crawls,
with the noise of a heavy spider, from one bed to another.
now it packs one into another and quakes, and from them
here comes a fresh smell of frozen dampness.

this nonetheless only for a few months, two-three years at most,
after which their blood
gets darker and the hatred sends down into them a somber conceit
and then we recognize them as being of our kind.

when I was born, I was born for this:
to take the hatred further, to throw it into children -
I do not matter, none of us matters,
only the hatred we pass on from one to the other matters.

ei trebuie să urască la rîndu-le, pentru că, altfel,
moștenirea noastră de mai bine de o sută de ani se duce de rîpă.

și dacă n-am urî noi, care suntem pregătiți de mici pentru asta,
ea s-ar împrăștia printre voi și trebuie să fim foarte atenți,
pentru că pe voi dozele noastre obișnuite v-ar ucide,
deși nimeni nu poate fi sigur că viața
e doar viața.

we marry out of hatred. we make children out of hatred.
they must hate in their turn, because otherwise,
our more than a century-long heritage will go to waste.

and if we were not to hate, those prepared for it since childhood,
it would spread among you and we must be very careful,
because our regular doses may kill you,
although nobody can be sure that life
is just life.

Translated by Anca Romete

**peste drum de crîșma
unde stau și beau**

e biserica. eu și părintele ne pîndim de mulți ani.
aș vrea să-l slujesc și eu pe dumnezeu dar mi-e teamă.
ar vrea și el să bea cu mine dar n-are curajul.

atunci ridică înspre mine crucea cu mînie
și mă amenință și atunci ridic și eu înspre el
halba cu bere și-l ameninț
și bat furios din picioare și se mînie și el
și dă îndărătul ferestrelor din picioare și mîini.

poate nu ar trebui să vin duminica la birt
chiar de la șapte dimineața, el își începe
slujba la nouă. dar la șapte, exact la șapte
se furișează și el în altar și începem să ne facem semne.

două ceasuri ne pîndim fără-ncetare. cînd începe slujba
nu mai e același om: le spune alor lui
vorbe întortocheate, saltă vocea, greșește predica, se întrerupe

**over the road there is a tavern
where I sit and drink**

it's the church. the priest and I have been spying on one another
for many years.

I would like to be in god's service but I am afraid.
he would like to drink with me but he lacks the courage.

and then he raises the cross to me with anger
and threatens me and then I raise the beer mug
in his direction and threaten him
and furiously tap my feet and then he gets angry
and moves his legs and arms chaotically.

maybe I shouldn't come to the tavern on Sunday
at seven a.m. on the dot, he begins
his sermon at nine. but at seven, precisely at seven
he sneaks into the altar, too, and we begin to signal each other.

for two hours we watch one another incessantly. when the
sermon begins

și în tot răstimpul ăsta dă de mai multe ori fuga-n altar,
ridică perdelele, mă caută și începe să dănțuiască
și bate cu crucea-ndrăcit către mine.

amenință gata să spargă ferestrele.
și eu mă înfurii atunci și mai grozav și ridic
halba de bere mai sus și el iar fuge dincolo și le vorbește
credincioșilor, dar nu rezistă prea mult, își zice
predica prea degrabă, se grăbește să se descotorosească
de ei mai devreme, să poată reveni la fereastră.

probabil și în predică vorbește tot de mine și păcatul meu.
așa cum eu alor mei le vorbesc în birt mereu de el.
într-o zi vom intra în biserică, cu căpățînile plecate,
toți noi aștia luați de soartă și dați peste cap
și părintele o să ne ierte și-o să ne dea binecuvîntarea.

o să facem atunci un chef pe cînte, părinte,
întotdeauna plătesc eu, poți bea liniștit,
noi n-avem cui te pîrî. și după aia o să ne mutăm să bem la tine,
o să fie duminică seara tîrziu, n-o să ne vadă nimeni.

he is not the same person: he tells to his sort
jumbled words, raises his voice, makes a mess out of the
sermon, interrupts himself
and meanwhile runs into the altar several times
raises the curtains, looks for me, starts dancing
and furiously beats the cross at me.

he threatens, ready to blow up the windows.
and then I get even madder and raise
the beer mug even higher and he runs into the adjoining room
and speaks
to the church-goers, but does not last for long, he delivers
his sermon too hastily, he hurries so he can get rid of
of them earlier, so he can go back to the window.

he may very well be talking in the sermon about me and my sin.
just as I always talk to my people in the tavern about him.
one day we will enter the church, with our heads bent down,
all of us who were relegated by fate and turned upside down
and the priest will forgive us and give us his blessing.

dar încetează să mă mai ameninți, mi-e acum atât de frică
de cei ce mă amenință cu viața veșnică, părinte.

we will have such a drinking bout, father,
I am always the one to pay, you can drink in peace,
cause we have no one to tell on you. and then we'll go to your
place to drink,
it will be late Sunday night, no one will see us.

but stop threatening me, I am so scared now
of those that threaten me with long lasting life, father.

Translated by Anca Romete

**nu mă pot ruga decît cutremurat de oroare.
pentru asta**

mă ascund și acum în pivniță, în întunericul ei putred și gras.
dar mă rog mai ușor acum, ca și cum m-aș pregăti de un mare
adio.

nu s-a întîmplat mereu așa. pe vremuri, ca să-mi pot ține
mîinile împreunate am fost silit să le leg de cu seară.
le țineam înnodate sub plapumă întreaga noapte. dimineața
degetele atîrnau vinete de strînsoare ca limbile spînzuraților.

atunci coboram. auzeam în pivniță, în pămîntul ei ud,
cum mă vait dedesubt, îmi astupam gura cu cîrpe, era prea
dimineață; dar nu eu mă văitam, se văita cel dedesubt,
era acolo, sub tălpi, eram din nou împreună cu mine.

puteam începe. cădeam în genunchi, pe plămîinii mei, dedesubt.
mă rugam numai cu unghiile. niciodată
n-am mai fost atît de fericit ca atunci
cînd m-am găsit fără suflare sub genunchii mei.

**only shuddering with horror, can I pray.
for that**

even today in the cellar I hide, in its putrid, greasy darkness.
yet, praying comes easier these days, as if getting ready for a
big *adieu*.

things haven't always been that way, in days of yore
I had to tie my hands together on the eve.
I used to keep them tight under the blanket all night. by morning
fingers dangled clenched-blue like the tongues of the hanged.

then I went down. I could hear in the cellar, in its damp ground,
my wailing underneath, I would stifle my mouth with rags, it
was much too
early; but it wasn't me wailing, but the one underneath,
he was there, under my soles, I was reunited with myself.

able to begin. I fell down on my knees, my lungs, down below.
I prayed with my nails only. never
have I been as happy

nici acum nu mă pot ruga decît cutremurat de oroare.
oricine, dacă se roagă, se roagă numai cutremurat de oroare,
noi toți ne rugăm numai cutremurați de oroare.
arătați-mi, dacă nu-i așa, un rugător senin.

mă rog cu adevărat și azi doar cutremurat de oroare.
dar astăzi, cînd mă leg, mă leg degeaba:
curelele au devenit mai groase ca mîinile, mîinile s-au subțiat și
au slăbit.
nu le mai leg: stau ceasuri întregi la taclale una cu alta.
poate a-nceput sfîrșitul, în sfîrșit.

doar că și azi dîrdîi de oroare cînd trebuie să mă rog.
și mă rog tot mai greu, simțurile s-au tocit –
trebuie să pedepsesc cu înmîită asprime
ca să iasă din toropeală, să prindă suflul ororii,
pentru rugăciunea de antracit,

singura rugăciune neiertătoare, singura pentru care am hotărît
să merg pînă la capăt. dacă n-am hotărît eu, atunci nu știu cine.

as when I found myself lifeless underneath my knees.

even today, only shuddering with horror can I pray.
anyone, when praying, only does it shuddering with horror,
we all pray only shuddering with horror.
show me, if otherwise, a serene-praying worshipper.

even today I sincerely pray only shuddering with horror.
but today, when I tie myself up, I do it to no avail:
the straps have become thicker than hands, as my hands grew
thinner, fleshless.
no need to tie them up: they chitchat for hours on end.
maybe the end has begun, at last.

but even today I still shudder with horror when I pray.
and praying comes forever harder, senses have worn out –
they need punishing with thousand-fold harshness
to be pulled out of sleep, to grasp the breath of horror,
for the hard coal prayer,

the sole unforgiving prayer, the one that made me decide

cutremurat de oroare, mă rog în pivniță, cu genunchii apăsați.
jumătate sunt jos, sugrumat sub genunchi, așa cred,
jumătate sunt deasupra, singur, cu mine.

to go all the way. if I didn't decide, I don't know who did.
shuddering with horror, I pray in the cellar, with stomped knees.
I am half down, choked underneath my knees, or so I believe,
I am half aloft, alone, with myself.

Translated by lect. dr. Alina Barbu

**vei înțelege:
noaptea suie deasupra casei un**

soare rece, ucigaș, lumina lui vînătă cade cu rafale de grindină
peste acoperiș, o auzim numai noi, o vedem numai noi,
altfel de ce crezi că ieșim în fiecare dimineață
pe drum clătinîndu-ne și cu ochii halucinați,
cu cearcăne mari cît cearșafurile?

sau crezi că bem tot timpul? bem toți, noapte de noapte? asta se
zvonește-n sat despre familia noastră? de asta se
șușotește mereu pe la colțuri?
de asta suntem ocoliți?

**you will understand:
the night lifts up over the house a**

cold, killer sun, its livid light falling along with blasts of hail
over the rooftop, only we can hear it, only we can see it,
otherwise, why do you think we go out every morning
wobbling on the road, with hallucinating eyes,
and dark circles as big as sheets?

or you may think we drink all the time? we all drink, night by
night? is this what's been spreading around about our family?
is this why there is always whispering at the corners?
is this the reason for us always being avoided?

Translated by Anca Romete

**nu știu ce l-a apucat pe tatăl meu
să-njuge boii la car**

la doișpe noaptea, să mă trezească și să-mi spună hai.
eu după ce mor dorm somnuri lungi. unde, am zis,
a zis: la șomcuta mare. ce putea să-l mîne pe el
în miez de noapte tocmai la șomcuta mare,
la atîta drum de satul nostru? și de ce să nu ia
autobuzul, dimineața la șase, de ce să umblăm
patru ceasuri încolo, patru ceasuri încoace
cu mersul moale și greoi al boilor noștri?

dacă-i pe-așa, n-o să mă mai prindeți acasă de-acum prea devreme,
n-o să mă trezesc în miez de noapte pentru o nebunie ca asta.

și-atunci se apropie ea și zice: scoală, dragul mamei, tatăl tău
tocmai pleacă să te-aducă de la șomcuta,
du-te să-l ajuți să te ridice,
de trei zile zaci acolo fără suflare.

și abia de-au ajuns să ne dea de știre astă seară,
dragul nostru.

**I fail to grasp what was my dad's idea
when he yoked the oxen to the cart**

at midnight, he woke me and said "come along".
I, after I die, take longs naps. whereto, I said,
he said: to șomcuta mare. what was it that urged him
to set off to șomcuta mare in the dead of night,
so far away from our village? and why not take
the bus, at six in the morning, why wander
for four hours, to and fro,
in the soft, stodgy pace of our oxen?

then have it this way, I shan't be home too early too soon,
I shan't wake up in the dead of night to such madness.

and then she draws near and says: rise and shine, dear boy, your dad
is just leaving for șomcuta to get you home,
go help him lift you up,
for three days you've been lying there lifeless.

and they barely broke the news to us last night,
dear boy.

Translated by lect. dr. Alina Barbu

el călătorea înainte și numai el

vedea întunericul. noi ceilalți
nici n-am privit vreodată mai departe
de călcâiele lui. ne fusese destul să vedem
trandafirul urmei sale pe nisip.

nu l-am întrebat niciodată unde ne ducem deși
doar el știa încotro sunt plajele, marea sau
ce trebuia să se afle la capăt.
n-a vorbit nimănui niciodată. acum
sparge timpanele mușenia lui.

treziți-vă, geme careva, a
murit călăuza — dar noi nu.
la ce ne-am trezi și cu ce-am mai rămîne
dacă ne-am trezi în întregime?

he travelled ahead, and only he

could see the darkness. we, the rest,
haven't ever even looked further
from his heels. we had had enough seeing
the rose of his trail in the sand.

never did I ask him whereto although
only he knew where the beaches were, and the sea or
what supposedly lied ahead.
never did he speak to anyone. now
his muteness breaks the ear drums.

wake up, someone is groaning, the
scout is dead – but we are not.
wake up for what, and what would we be left with
if fully awoken?

Translated by lect. dr. Alina Barbu

Translation
Café

June 2015

viața de-o zi

12 octombrie 1976

de patru generații, în dosul casei noastre curge
un pîrîu cu sînge întunecat.
de ani și ani, tatăl meu îl acoperă cu paie și frunze
să nu afle vecinii. și tatăl lui îl acoperea și el cu paie și frunze
și poate că va fi rîndul meu să-l acopăr curînd,
pentru că nu-i bine să afle vecinii ce curge acolo.

primăvara ne facem și noi că arăm și semănăm,
ca să pară că sîntem în rînd cu lumea.
toamna ne facem că strîngem și noi roade,
ca să semănăm cu ceilalți, să nu se bage de seamă,
dar de fapt nu facem decît să așteptăm, să
pîndim cine vine la rînd, unul din noi
sigur vine la rînd.

ne petrecem ziua urîndu-l pe cel care va scăpa,
deși cine scapă scapă doar pînă la o dată următoare.

life of a single day

October 12th, 1976

for four generations, there is a river with blackened blood
flowing from behind our house.
over the years my dad's been covering it with straw and leaves
lest the neighbours should find out. his dad also covered it with
straw and leaves
maybe it will be my turn to cover it soon,
because it's not good for the neighbours to find out what flows
over there.

in spring we pretend to plough and till,
so that we can seem just like everybody else.
in autumn we pretend to gather the harvest,
so that we can look like the others, and not attract attention,
but we were actually waiting,
spying on who was next, one of us
was certain to take his turn.

în timpul ăsta, pe pîrîu se scurge o şuviță de
sînge întunecat, îl acoperim de ani și ani cu paie și frunze,
nu-i bine să afle vecinii ce curge acolo,
trebuie să părem și noi în rînd cu lumea.

we spend our days hating the one who will get free,
although the one to escape is free only until next time.
meanwhile, there is a trickle of dark blood flowing on the river,
we've been covering it for years with straw and leaves,
it's not good for neighbours to find out what flows over there,
we have to keep up with the Joneses.

Translated by Flavia Hemcinschi

12 octombrie 1992

mă întorc acasă după ani și ani de umblat prin bucurești
și mă întorc cu o plasă goală în mână
și iese ea la poartă și îmi zice păi,
dragul nostru, parcă ai zis că mergi la câștig
parcă ziceai că tu, în doi ani, o să câștigi cât alții în patru
și uite că acum n-aduci nimic.

ba, uite, dragilor, chiar nimic am câștigat.
și aduc atîta nimic acasă cît n-a putut aduna
nimeni în ăștia doi ani.
nici n-am putut căra de unul singur atîta
nimic cît am câștigat.

în urma mea vin carele-ncărcate cu nimic,
gata să se rupă sub greutate.
cînd or să se deșarte toate-n curtea noastră,
nimeni n-o să aibă atîta nimic ca și noi.

într-un an, doi, o să fie mai căutat decît aurul.

October 12th, 1992

I come back home after years of going through Bucharest
and I return with an empty bag in my hand
and she shows herself at the gate and tells me well,
dear, I thought you were going for the cash
didn't you say in two years' time you'd win as much as others in
four
and look, now you don't bring anything.

on the contrary, my dears, I did really win nothing
and I bring back home so much nothing as could gather
nobody in these two years.
I couldn't either carry all by myself so much
nothing as I won.

there are carriages filled with nothing coming behind me,
ready to burst because of their heaviness.
when I'll unload all of them in our yard,
nobody will have as much nothing as we have.

o să vindem din el numai cînd va fi la mare preț.
fiți siguri, dragilor, atîta nimic n-are nimeni.
doi ani am tot adunat numai cu gîndul la voi.

in a year or two it will be more sought-for than gold.
we'll sell it only when it has a high price.
be sure of it, my dears, nobody has so much nothing.
for two years I have been gathering while thinking of you.

Translated by Flavia Hemcinschi

Translation
Café

June 2015

banchetul

aşa a fost mereu în casa noastră:
trei paturi prin care trebuiau să treacă
pe rînd toţi. şi fiecare, vreme de generaţii, a
urmat acest traseu şi asta a devenit cu timpul lege
şi pe asta s-a întemeiat casa noastră.

noi sîntem ultimii născuţi. celor nou născuţi
li s-a venit să şadă-n colţul luminos al încăperii.
sîntem prea proaspeţi pe lume ca să înţelegem
că în casa asta mai sînt şi alţii. lumea noastră
e doar patul luminat de sub fereastră.

trec ani buni pînă băgăm de seamă că părinţii
stau şi ei aici, dar într-un alt pat, mai îndepărtat,
la care lumina ajunge cu mult mai greu.
ei fac mai puţin zgomot, se mişcă mult mai încet decît noi.
dar trec ani buni pînă să înţelegem asta.

şi într-o zi descoperim că dincolo de ei,

the banquet

that's how it has always been in our home:
there were three beds meant for everybody to pass
in turns. and each of us, every generation, has
followed this route and this has become in time a law
on which our house was grounded.

we are the last to be born. those new born
were meant to sit in the lit corner of the room.
we are too young for this world to understand
there are also others in this house. our world
is just the lit bed from under the window.

many years pass until we realize that our parents
also live here, but stay in a different, far-off bed,
that the light reaches much harder.
they are less noisy, they move much slower than we do.
but many years pass until we understand this.

and one day we discover that apart from them,

în colțul cel mai întunecat al încăperii, e un al treilea pat
și când aflăm încetăm să mai rîdem –
noi credeam că acolo, în umbră, se termină întreaga lume
și acum găsim că cineva suflă acolo și nimeni nu-l ia în seamă,

mi se spune doar: acolo este bătrînul casei, este tatăl tuturor.
deci acolo este un tată, deci colțul acela există, îmi spun.
apoi ne obișnuim și uităm și doar noaptea
îl auzim pe cel din colț cum gîfîie neplăcut –
dracul l-a pus în aceeași încăpere cu noi.

îmi locuiesc încă patul de lîngă fereastră dar nu mai rîd
de cel care gîfîie în colțul opus.

în sinea mea cred că în chip voit nu ne e arătat.
și când este scos într-o zi afară, e scos din încăpere cu umbră cu tot
și pentru noi rămîne un mare necunoscut.
mi se dă voie doar să pipăi scîndura nouă a sicriului.

în schimb, tatăl meu, din patul al doilea, trece
cu umbră cu tot în patul celui plecat,
eu trec în patul lui, o carne tînă ră ocupă patul meu dinainte.

in the darkest corner of the room, there is a third bed
when we find out, we give up laughing –
we believe there, in the shadows, the entire world ends
and now we think there is someone breathing there and nobody
pays attention to them,

we are just being told: the old man of the house is there, he is
the father of all.
so there is a father over there, so that corner exists, I tell myself.
then we get used to it and forget and it is only at night
that we hear the guy in the corner panting unpleasantly –
the devil placed him in the same room with us.

I still lie in my bed near the window yet I no longer laugh
at the guy panting in the opposite corner.
deep in my heart I believe he is purposely not shown to us.
and when he is taken out one day, he is taken out of the room
shadow and all
and he remains for us a complete stranger.
I am only allowed to touch the new plank of the coffin.

dar totul se petrece încet și dintr-un pat în altul
se trece după multă așteptare,
a câștiga următorul pat e urmarea unei bătălii grozave,
a unei încheștări lungi și ascunse.

cei din primul pat tînjesc deja la al doilea, se
vede asta în ochii lor, eu însumi mă simt
mînat noaptea de-o rîvnă grozavă să-i iau locul
celui din al treilea pat, care gîfîie acum
tot mai neplăcut în colțul lui întunecat.

și, într-o zi, patul al treilea este iar ușurat și
cel de acolo e scos afară și bine vîrît
în patul al patrulea, peste care se pune capac,
ca nu cumva să se întoarcă, pentru că patul lui a și fost ocupat
și în patul al doilea s-au și năpustit ceilalți
și în primul pat se aud oaspeți noi
care încă nu aud cum cineva începe să gîfîie-n patul din fund
și acela-s chiar.

yet, my father, from the second bed, goes
with his shadow into the bed of the dead man,
I go into father's bed, young flesh takes over my former bed.

but everything happens slowly and one goes from one bed
to the other after a long waiting,
winning the next bed is the consequence of a mighty battle,
of a long and secret fight.

those in the first bed already long for the second,
one can see that in their eyes, I myself feel
driven at night by a strong drive to take the place of the guy
in the third bed, who is now panting
ever more unpleasant in his dark corner.

and one day the third bed is again freed and
the guy lying in it is taken outside and well placed
in the fourth bed, over which they place a lid,
lest he should return, because his bed has already been taken over
and the others have already rushed towards the second bed
and one can hear new guests in the first bed

și-n clipa-aceea ziua păru a se-nteți.

who still don't hear somebody starting to pant in the corner bed
and I am the one doing that.

in that moment the day began to move faster.

Translated by Flavia Hemcinschi

Translation
Café

June 2015

cu acești ochi, cu care n-am văzut

niciodată la mai mult de-un metru depărtare,
adulmec lumina ca pe un lucru străin
și pe cale de dispariție,
carne peste carne în carne sub carne,

și cred că abia acum încep să o văd bine,
abia acum se încheagă ea ca lumea,
o pastă mai groasă ca metalul și mai grea ca apa,
altfel cum s-ar scufunda la așa adâncimi?

dar ce ochi mai limpede ca al meu vede lumina în sine,
cu venele ei negre gata să plesnească,
mai tulbure ca o placentă aruncată la gunoi,
mai grea ca mercurul când fată icnind
și-atunci când o vede, care ochi trebăluiește
în jurul ei ca în jurul unei căldări cu asfalt?

cu un ochi ca al meu nu vezi lumina luminând,
în schimb îi vezi alcătuirea bolnavă,

these eyes, with which I haven't seen

more than a meter away,
I sense the light as if it were a foreign
and endangered thing,
flesh over flesh in flesh under flesh,

and I think that it is only now that I begin to see it well,
only now is it binding as well as it should be,
a matter thicker than metal and heavier than water,
otherwise how could it sink to such great depths?

but what eye clearer than mine sees the light in itself,
with its black veins ready to burst,
darker than a placenta thrown in the garbage,
heavier than mercury when it explodes
and upon seeing it, what eyes will rotate
around it as if around an asphalt bucket?

with an eye such as mine you can't see the light burning
instead you see its shabby structure,

greutatea mai grea ca a întunericului.
doar prin ochiul chior și prost vezi lumina pe care n-o vezi,
lumina care putrezește duminica prin ogrăzi,
prea ostenită ca să dispară,

ochiul sârmos și scurt care se scurge după ea
vede ce ochiul văzător n-a văzut vreodată,
nu materia e grea, ci lumina care o apasă,
o văd numai ochii care se strică,
cine vede doar lumina nu o vede.

cine n-o vede însă o adună în butoaie mari,
peste care pune brusturi și pietre
și o conservă cu anii, până se lasă la fund
și se întărește ca sacâzul.
într-o zi, în telescoapele astronomilor,
va arăta ca un ulei întunecat și gros,
cu care se vor unge pe tot trupul.

și poate atunci ochiul, care face
doar deservicii vederii, va dispărea.

its weight heavier than that of darkness.
only through the blind and useless eye, you see the unseen light,
the light which rots on Sundays in the yards,
too tired to go away,

the tiny wiry eye flowing after the light
sees what the seeing eye has never seen,
it's not the matter which is heavy, but the light pressing it,
the eyes that break down are the only ones to see it,
who only sees the light does not see it.

yet who does not see it gathers it in big barrels,
over which they place burdock and stones
and keep it over the years, until it accumulates at the bottom
and hardens like rosin.
one day, in the astronomers' telescopes
it will look like a dark and thick oil,
which they will use to rub their bodies.

and maybe then the eye, which only brings
bad luck to sight, will disappear.

când va vedea cu pielea, omul nu va mai fi om,
iar religia retinei va fi dispărut de mult.
dumnezeu, atâta cât există, nu rezistă la vedere,
dar atunci nu ne va mai scăpa.

el face parte din lumina pe care
ochiul obișnuit nu o vede,
dar o vede ochiul meu aproape orb.
de la lumină în sus, lucrurile devin tot mai grele
și urcând nu te mai poți întoarce.
marea greutate e chiar ușorul,
când te ridici, devii greul celeilalte lumi,
te prăbușești în invizibil ca un sac cu bolovani.

omul se face greu pe lumea cealaltă
din cauza luminii: lumina venoasă,
marii carpați luminoși de sub stern,
luminile sumbre care-i umflă oasele.
cine-a zis că omul nu-i lumină?
ba chiar că-n nevăzut omu-i lumină,
un cheag de lumini bolnave foarte.

when he sees with the skin, man will no longer be man
and the religion of retina will have long disappeared.
as long as god exists, he can't be seen with sight
but then he won't get away from us anymore.

he is part of the light that
the usual eye can't see,
yet which my almost blind eyes sees.
from light upwards, things become harder and harder
and while you go up, you can't go down anymore.
the great difficulty is in fact the easiness,
upon rising, you become the heaviness of the other world,
you crash in nothingness like a bag full of boulders.

man becomes heavy in the other world
because of the light: the venous light
the great luminous Carpathians from under the chest,
the sombre lights which thicken his bones.
who said man is not light?
truly man is light in the unseen,
a clot of lights, very weak ones.

puține vor fi lucrurile pe care
din cauza luminii nu le-am văzut,
dar asta numai pentru că lumina nu ajută la vedere
și oricum eu am vederea slabă
și prin ochelarii mei de cal
văd mai degrabă lumina neluminoasă.
iar când carnea va orbi, au să vadă
și lumina cărnăasă din pricina căreia putrezim.

few will be the things which
we haven't seen because of the light,
this is only because light does not help us see
and anyway I have a bad eyesight
and through my limited glasses
I rather see the unluminous light.
and when the flesh will turn blind, they will also see
the fleshy light because of which we rot.

Translated by Flavia Hemcinschi

